

[Glistrup]

om tomme divisioner, som man skulle drive ud for at kæmpe kampen længere.

Det er aldeles udelukket med den politik, som socialdemokratiet står for, at få noget som helst, der ligner en rente i nærheden af 2½ pct. Man kunne akkurat lige så godt have foreslået, at det ikke måtte blive under 30 grader varmt udendørs i februar måned i Danmark. Det er lige så aldeles umuligt at få gennemført det, som socialdemokratiet nu har skrevet på det taknemmelige papir om, at man skulle kunne få en rente på 2½ pct. Det kan man kun få på én eneste måde, nemlig ved at gøre det attraktivt at spare op i Danmark, ved at gøre Danmark til et land, der som Schweiz og Japan tiltrækker kapital udefra, sådan at der bliver et rigeligt udbud af kapital.

Derimod kan man ikke få det gjort med de kunstfærdige ordninger, som måske er tilskåret af akademikere med stadig stigende månedslønninger, der kan gå ind i indeksslåneordninger. Sådanne ordninger passer bestemt ikke til erhvervslivets forhold, hvor priser og indtjeningsforhold er så svingende – og så faldende i lange perioder, som tilfældet er. Der vil sådanne 2½ pct.s obligationer ikke kunne sælges over kurs 15 eller kurs 13, når de skal ud og sælges på pengemarkedet. Det er faktisk sandheden, at der vil være en realforrentning på 28 pct. og ikke en realforrentning på 2½ pct., hvis man forsøger at få tingene til at hænge sammen.

De, der har fostret denne plan, og som i deres privatøkonomi kun kender, at de får mere og mere måned for måned og får nogle mægtige ekstra indtægter, kan nok sige: ja men vi har ikke brug for at have alt det overflødige meget, vi tjener, vi kan godt betale af med stadig stigende ydelser, men det gælder ikke erhvervslivet.

Denne plan om indeksbelåning er baseret på, at man ikke har brug for efterstående lån. Men enhver erhvervsmand, der skal ud og investere, bygge nye stalde, købe en ny traktor eller noget lignende, har brug for efterstående lån, og det vil være så at sige plat umuligt på vilkår, der kan hænge sammen, at få efterstående lån, som på nogen som helst måde kan respektere et indekslån.

Når vi ser Egon Olsens planer i »Olsenbanden«, så skal vi sidde i spænding og vente halvanden time på, hvorvidt de kan gennemføres eller ej; når vi ser socialdemokrati-

ets plan her, kan vi på halvandet minut, om det skal være, fastslå, at den er uden enhver forbindelse med virkeligheden. Det er fantasitil, fantasibataljoner, man stiller sine kolonner op i, som ikke har noget som helst med den danske virkelighed at gøre. Det kan ikke nytte noget at tro, at man skal følge det oplæg, som industriministeren her har givet til denne debat.

Det er desværre således – vi har set det år efter år, 21 år i træk – at socialdemokratiet har kunnet få de ting igennem herinde i folketingsalen, som socialdemokratiet har lagt op til. Ikke 100 pct. Når socialdemokratiet foreslår et eller andet, vil der altid være nogle partier, som er villige til at gå med til 60 pct. eller 70 pct. eller 55 pct. af den Danmarksødelæggelse, der ligger i socialdemokratiets planer, og da socialdemokratiet selv kalkulerer med det, foreslår de bare så meget mere, end de ønsker. Når de vil have 60 pct. igennem, foreslår de 100 pct., og så får de måske gennemført 65 pct. Vi har set 21 år i træk, at sådan kan socialdemokratiet drive sin politik. Næste år kommer man så med yderligere forslag om at lægge gæld på gæld, arbejdsløshed på arbejdsløshed, konkurs på konkurs i den danske udvikling – og får så også det igennem.

Derfor må vi tage det historiske perspektiv, den historiske erfaring med ind i billedet. Ét er, hvad man siger på denne dag og på denne side af den 8. december, men vi ved alle sammen, at når vi kommer hen på den anden side af 8. december i år, så vil der være nogle, måske det ene, måske det andet parti, der vil være rede til at gå ind i faktisk at give socialdemokratiet de mandater, det mangler. Derfor er opgaven, at vi efter 8. december ikke har tilstrækkelig mange i denne sal til, at denne fortsatte ødelæggelse af Danmark kan fortsætte, så arbejdsløshedstallet kan blive ved med at stige, og så reallønnen – hvad socialdemokratiets plan så ganske klart fører til – går tilbage til niveauet i 1977, 1976, 1975, 1974, ja, helt tilbage til Kristi fødsel. Det er noget, som folketinget bør afvise.

Rahbæk Møller (SF):

Hele denne sag har været forkludret så ganske utroligt. Den nuværende høje realrente, som skyldes den monetaristiske politik,